

Bratia a sestry,

keď mal Ježiš osem dní, rodičia ho priniesli do jeruzalemského chrámu, aby ho podľa svojich zvyklostí nechali obrezať. V chráme sa stretávajú s prorokyňou Annou.

Meno Anna je v hebrejčine, teda v pôvodnom jazyku starého zákona, totožné s menom Hana. Tak sa volala matka proroka Samuela. Meno Anna znamená „omilostená“, teda tá, nad ktorou sa Boh zmiloval. Tej starozákonnej dal Hospodin syna Samuela a tej novozákonnej dal dočkať sa príchodu Mesiáša. V texte je zmienka o tom, že Anna pochádzala z rodu Ašer. Izrael sa delil na dvanásť kmeňov. Po smrti kráľa Šalamúna sa krajina rozdelila na severné a južné kráľovstvo. Kmeň Ašer patril do severného kráľovstva, a to bolo zničené Asýriou v roku 721 pred Kristom. Všetci obyvatelia severného kráľovstva boli odvedení do zajatia a skoro nikto z nich sa už nevrátil. Vrátili sa nanajvýš jednotlivci. Kmeň Ašer tak skoro vymizol. Takže Anna tu pri vítaní Ježiša zastupuje všetky stratené pokolenia dávneho severného Izraela. Aj názov izraelského kmeňa Ašer má svoj význam. Tak sa volal jeden z Jákobových synov, po ktorom bolo neskôr pomenované celé pokolenie. Ašer znamená „Blahoslavený“ a je starodávnym praotcom prorokyne Anny.

O Anne sa ďalej dozvedáme, že mala 84 rokov. Takého vysokého veku sa v tej dobe dožil iba málokto. Je to zároveň aj symbolické číslo. Totiž sedem krát dvanásť. Sedmička pripomína týždeň, dokončenie stvorenia a dvanásťka je počet mesiacov v roku, ale aj počet kmeňov Izraela, počet biblických sudcov, ďalej malých prorokov a aj Ježišových apoštolov. Sedmička aj dvanásťka sú čísla plnosti. Žiť tu na zemi 84 rokov je viac ako spomína žalmista. V 90. žalme sa píše, že čas ľudského života je sedemdesiat, pri dobrej sile osemdesiat rokov. Anna má za sebou dlhý život.

Ako vyzeral jej život? Aj o tom nám dnešný text niečo prezrádza. Bola vydaná sedem rokov, ale zvyšok života bola vdova a to je stručný súhrn neľahkého života. Osamelá vdova, zvlášť bez detí, to mala vo vtedajšej dobe a často má aj dnes ťažké. Anna našla svoje útočisko v dome Hospodinovom. Čo tam v chráme vlastne robila? Anna bola z kmeňa Ašer a nie z kmeňa Lévi. V chráme bola služba pri prinášaní obetí a pri bohoslužbe vyhradená špeciálne pre kmeň Lévi. Anna preto pravdepodobne kým bola mladšia, tak konala rôzne služobné práce. Keď zostarla a kvôli starobe už nemohla vykonávať túto svoju prácu, tak aj naďalej slúžila – pôstom a modlitbami. Nieкто by mohol namietat, že to nie je nijaká služba, že niekde v chráme ticho sedela a len si niečo mrmlala popod nos. Veď takto nikomu nepomáhala. Navonok to tak skutočne vyzerá, ale opak je pravdou. Modlitba a pôst patria k sebe. Už na začiatku knihy Nehemiáš čítame o tom, ako Nehemiáš po správe o pustom Jeruzaleme plakal a nariekal, postil sa a modlil. To bola prvá časť prípravy na jeho neskoršie dielo. Rovnako aj kráľovná Ester predtým ako išla za kráľom prosiť za svoj ľud, tak sa postila a tiež poprosila aj ostatných veriacich, aby

sa postili s ňou. Raz sa tiež stalo, že Ježišovi učeníci nedokázali uzdraviť človeka, ktorý bol posadnutý zlým duchom. Potom sa pýtali Ježiša, prečo to nedokázali a Ježiš im odpovedal: „Pre vašu malú vieru“ a dodal: „Taký rod démonov nemôže z nikoho vyjsť, iba ak modlitbou a pôstom.“ Anna slúžila v chráme modlitbou a pôstom. Odovzdávala sa tak Bohu, aby ju sám Boh naplňoval svojím Duchom. Tak ako sa píše v 92. žalme: *Tí, čo sú zasadení v dome Hospodinovom, prekvitajú budú na nádvoríach nášho Boha, ponosujú ovocie i v šedinách a budú svieži, čerství...* (14-15) Anna mohla aj v takomto vysokom veku slúžiť Bohu, pretože jej sám Pán Boh k tomu dával silu. Anna vie, že aj v starobe, krehkosti a všelijakej nemohúcnosti má jej život zmysel.

Keď Anna uvidela malého Ježiša, chválila Boha. V Ježišovi vidí toho, ktorý je Pánom Bohom zaslúbený. Ďakuje Pánu Bohu, že mohla vidieť spasenie, ktoré pripravil pre ľudí. Jej ďalšia reakcia je plná horlivosti, nádeje a radosti. Rozpráva o tom všetkým, ktorí očakávali vykúpenie. Je to akoby sa nejaká skupinka turistov stratila na púšti. Dohodli sa, že sa rozdelia. Každý pôjde iným smerom a budú hľadať studňu s vodou. Kto nájde vodu, dohodnutým signálom zavolá ostatných. Anna uvidela Božiu milosť zjavenú v Ježišovi Kristovi a chce o tom povedať všetkým, ktorí žijú v rovnakej nádeji ako ona. To, na čo očakávali, sa konečne stalo.

V Ježišovi Kristovi prišlo na svet Vykúpenie. Sme v otroctve hriechu a Kristus prišiel na svet, aby nás z tohoto otroctva vykúpil. Vykúpil nás nie striebrom alebo zlatom, ale svojou drahou krvou. Prorokyňa Anna po dlhom a pravdepodobne aj ťažkom živote smela uvidieť Ježiša, nášho Pána a Spasiteľa. Anna spoznala, že v tom malom dieťati prichádza Záchrana, a preto chválila Boha a hovorila o tom všetkým.

Anna tak môže byť príkladom aj pre nás. Keď sme uverili, že Ježiš je náš Vykupiteľ, tak by nás to malo viesť k radosti a chválení Boha. Vianoce majú byť plné radosti a Božej chvály, pretože na zem prišiel Mesiáš. Vo svete plnom tmy zažiarilo svetlo, a to svetlo svieti a nikto ho nemôže zhasnúť. Rovnako ako Anna aj my máme o Ježišovi rozprávať všetkým. Pán Boh si nás postavil každého niekde inde. Svedectvo o Pánu Bohu môžeme druhým vydávať buď doma, alebo v práci, alebo v škole. Na všetkých našich cestách máme o Ježišovi rozprávať všetkým, ktorí sú ochotní počúvať. Máme rozprávať všetkým, ktorí hľadajú pokoj, radosť, vykúpenie, nádej a nikde v tomto svete nič z toho nenachádzajú. Všetko toto sme našli v Ježišovi Kristovi. Dnes sme z biblického textu počuli, že Ježiš je Vykupiteľ. Ježiš nás vykúpil z hriechu, a tak nám daroval odpustenie a našou úlohou je rozprávať o tom iným. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako ich nachádzame napísané v 2. liste Timotejovi v 4. k.:

Ty však buď vo všetkom striezlivý, znášaj protivenstvá, plň povolanie evanjelistu, konaj si službu!

Pokoj Boží, ktorí prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.